

ZIJ AAN ZIJ

'Woehoe! Lesbisch!'

29 september 2023 Door [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochttertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Zo ook wanneer ik kijk naar de tijd van vóór mijn roze gezin. Ik kan je tal van roze anekdotes vertellen, die laten zien dat het toch écht even anders is voor een gay-koppel dan voor een hetero-koppel. Weet je wat? Laat ik dat ook maar gewoon doen.

Ooit, lang geleden, stond ik buiten na een stap-avond in mijn grote ontdekkingsperiode, en was aan het zoenen met mijn vriendin. Vlak bij ons hoorde ik een meisje roepen: 'Kijk daar, twee meiden die zoenen!'

Ik zei tegen mijn vriendin, 'Wacht even hoor', en we stopten met zoenen. Ik draaide me om, keek naar het meisje en riep terug: 'Waar dan? Ik wil het ook zien!'

Verbouwereerd droop ze af. En wij gingen uiteraard weer fijn verder.

Of deze dan. Ja het gebeurt dus echt. Op mijn werk, een lange tijd terug, vertelde ik tegen een collega dat ik op vrouwen val en niet op mannen. 'O ja,' zei hij, 'ja,' vervolgt hij rustig, 'ik ken ook iemand die gay is, en die is echt heel aardig'.

'Woehoe. Lesbisch!' galmde het door de gangen van de tunnel die onder Den Haag Hollands Spoor doorloopt. Een groepje jongeren fietste voorbij. Ze zagen ons hand in hand lopen. Het wordt misschien minder vaak openlijk geuit in die buurt, want vaak kun je er niet rustig over

straat. En dat in Nederland. Ik riep lachend hard terug: 'Ja woehoe, lesbisch! Woehoe.' Lachend fietsten de jongeren weer verder. En lachend liepen wij weer verder.

Een andere dag kwamen we hand in hand aan bij mijn huis. Een jongen op een fiets stopte voor ons. Hij keek schaamteloos en haalde langzaam een paar keer zijn tong over zijn lippen, voluit starend. Mijn vriendin en ik keken elkaar aan en proestten het uit van het lachen. 'Zit er misschien iets op je lip?' vroeg ik.

In de trein kwamen we eens in een soortgelijke situatie. Een dronken man kwam in de tweezits naast mij en mijn vriendin zitten. Mijn vriendin lag tegen me aan. Met zijn rug tegen het raam keek hij naar ons. 'Zo, pak er anders een bak popcorn bij', zei m'n vriendin lachend tegen me.

'Wat dan?', vroeg ik. Ze wijst naar de man in de tweezits naast ons. Ik lachte. Ik zag een dronkenlap ons aanstaren. Zijn ogen stonden half open en hij bleef ons continu aankijken. Ook zijn mond hing open. We hebben hem maar gelaten en z'n soap laten kijken.

Het leuke is dat de reacties vaak positief zijn. Mensen vinden het leuk, spannend of juist verrassend. Gelukkig minder vaak heb ik een reactie gehad die niet zo positief was. En dat hebben we de desbetreffende persoon laten weten ook.

Zo was ik eens een weekendje weg met mijn vriendin naar Valkenburg. Het was lekker weer en we hadden zin in een ijsje. We liepen naar een ijskraam en genoten van het lekkers op het terrasje dat voor het winkeltje lag. Mijn arm hing om de schouders van mijn vriendin en zo nu en dan gaf ik haar een zoen. Een van de serveersters, die al wat op leeftijd was, liep op ons af. 'Meiden, kunnen jullie wat minder aanstootgevend op het terras zitten en anders weggaan?' We keken met grote ogen op.

'Wat doen we dan?', vroeg mijn vriendin.

'Nou, er zitten hier meer mensen op het terras en die hebben last van jullie gedrag', antwoordde de serveerster.

'O is dat zo?', reageerde ik boos.

'Ja', antwoordde ze en liep weg.

Beduusd zaten we aan ons tafeltje. 'Nou ja zeg!', zei m'n vriendin, 'Dat méént ze toch niet?'

'Belachelijk', reageerde ik. 'We deden toch niets verkeerd?'

Een vrouw achter ons had blijkbaar opgevangen wat er was gebeurd. 'Meiden, niks van aantrekken hoor. Lekker laten gaan. Jullie doen niets verkeerd en hoeven ook niets te veranderen.'

'Ah, mooi om dat te horen. Lief dat u het zegt', zei ik. 'Maar ik kan het niet laten gaan. Ik ga er wat van zeggen ook.' Ik wenkte dezelfde serveerster. Die zag het en vertelde haar jongere collega naar ons toe te gaan. Dat was juist niet wat ik wilde. Ik wilde de kwestie juist met haar bespreken. Ik stond daarom zelf op en liep naar haar toe. 'Mag ik u wat vragen?', zei ik.

'Mijn collega helpt u graag verder', reageerde ze.

'Nee', zei ik, 'ik wil het graag met u bespreken.' Ze keek me aan. Een beetje bangig. 'Wat u zojuist zei, mevrouw, zou u dat tegen elk stel zeggen dat op het terras zit en af en toe wat knuffelt?', vroeg ik. 'Want ik heb het idee dat het niets met ons gedrag te maken heeft, maar puur met het feit dat wij twee vrouwen zijn. En dat kunt u niet maken. Dat is pure discriminatie.' Ze bleef verbouwereerd kijken. Ik had mijn zegje gedaan en keerde voldaan terug naar ons tafeltje. Hopende dat deze reactie wat bij zou dragen in de homo-emancipatie in dit cafeetje in Valkenburg.

Met mijn vriendin liep ik een tijd terug door Den Haag. Er kwam een meisje voorbij gefietst, ze riep hard: '*Alle lesbies moeten dood!*' 'Ik hou ook van jou', riep ik naar haar.

Ik hoop nog steeds dat dit ooit stopt en homoseksuelen en heteroseksuelen als gelijken worden gezien...

Laatste! Ooit op vakantie in Spanje, het land dat in Europa op de vierde plek staat wat betreft gay-tolerantie, verwacht je dat je niet snel in de problemen zult komen. Even ter info, Nederland, het eerste land ter wereld waar homoseksuele koppels mochten trouwen in 2001, is inmiddels in Europa gezakt naar plek nummer 14. Genoeg werk aan de winkel hier in ons landje.

Terug naar Spanje. We waren lekker aan het chillen bij het zwembad. Op een gegeven moment begon een ordinaire dronken vrouw op het terras bij het zwembad hardop te vertellen hoe ze het *not done* vond dat lesbische koppels openlijk samen zijn. Bij m'n vriendin schoot dit in het verkeerde en ook emotionele keelgat en ze verliet daarop het terras. Ik erachteraan. Wat volgde, achter ons, was een grote discussie op het terras van het zwembad van ons hotel. Medevakantiegangers gingen massaal tegen haar in, hoorden we later. En ook kwamen er een paar met ons mee naar binnen.

De medewerkers van het hotel werden erbij gehaald en de vrouw werd flink op haar vingers getikt. En aan ons de vraag: 'Willen we jullie dat we ze het hotel uitzetten? Want dat doen we, als dat is wat jullie willen.' Het was overduidelijk dat er onder de medewerkers ook een aantal gay waren, ook al staat dat er los van. Wat een geweldige reactie vonden we dit. 'Nee, ze hoeven er niet uit', was onze reactie. 'Het is al geweldig hoe iedereen hier reageert.'

Een aantal van deze roze anekdotes lees je ook in [mijn boek](#).

Benieuwd naar het hele verhaal en naar mijn coming-out? Meer informatie vind je [hier](#)!